

**Авторська концепція виставки
«Хмаропром. Три сюжети про фотографію»**

Володимир Тарасов

З усіх харківських магнітів та компасів саме Держпром найбільше асоціюється з домом. Проте крім особистої лірики, тут багато намішано фотографічних слідів. Держпром і фотографія – це окрема і досить звивиста історія, і мені приємно бути її частиною.

Для багатьох митців фотографія починається з родини. Я не виключення. Перша зйомка влітку 1983 у харківському зоопарку не склалась – бегемот вийшов сірим, а фотополювання на ведмедиків взагалі зникло. Але вийшла половина Держпрому. Половина, бо частину кадру з’їли хмари. Отже Хмаропром – спогад про все одночасно. Небачена до цього архітектура, яка поглинає тебе. Абсолютно нові кольори, які виникають нізвідки. Велосипед, який нарешті тобі підкорився. Харків від того часу був переважно літнім містом із суто своїми формами, лініями, образами.

<...>

З середини 1990-х я роблю книги. Це дуже цікаве дійство, в якому ти ніколи не буваєш на одинці. Книга на виникає сама по собі, як зміна дня і ночі. Її народжують, створюють. Навколо її появи – ціла гамма різних соціальних ролей, частину з яких мені випало зіграти.

Тож виставка у DRUK – можливість це показати в належний час та у правильному місці. Легендарна друкарня Яковлева – історична рамка харківського книгодруку кінця XIX – поч. XX ст. – дуже влучна художня сцена для міркувань про майстерню книги, її візуальну атмосферу, її фізичну метафору.

<...>

Нарешті, фотографія. Про її всюдисущність хто тільки не писав і що тільки не писалось! Дійсно, фотографію важко відтіснити на узбіччя, її естетику завжди видно навіть у синтетичних проєктах із живописом, графікою чи інсталяцією. В академічному колі дослідників цей ефект називають «авторитет фотографії», або її легітимне право виступати від імені дійсності. Проте як посередник між різними світами – окремих людей, зображень, спільнот, соціальних місій – фото постійно звертається до мови матеріалу. Кадру потрібна площа, а вона не є мовчазною.

Тож експозиція об’єднує мову дерева, тканини, паперу та скла із фотографічними голосами. Це мій багаторічний експеримент, щодо синергії фотографії із усім тим, що фотографією не є.

<...>

Насамкінець, дешиця технічних зауваг. «Кольорова» частина експозиції переважно є цифровою фотографією. Це, такий собі, кентавр, зрощений з класичного фотомонтажу, графічного колажування та сучасних можливостей друку, що використовуються у книговиробництві. Я друкую виключно власні фото. Іноді комбіную аналогову та цифрову зйомку.

Частина робіт на папері, дереві та тканині виконані контактним аналоговим друком за допомогою олійних та плівкових негативів. Переважно, це ціанотипія із домішками та тонуванням. В експозиції можна помітити різницю у поведінці матеріалів та образів. Один і той самий кадр, поєднаний із мовою дерева або тканини трансформується у щось абсолютно інше, досить часто незаплановане. Зрештою, хмари над Держпромом у 1983 теж ніхто не планував ...